An. et vol. XXXI — 10 Novembris 1939 — (Ser. II, vol. VI) - Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XII: Homilia, p. 595 - Constitutiones Apostolicae, p. 599 - Litterae Apostolicae, p. 606 - Epistula, p. 609 - Allocutio, p. 611.

Acta SS. Congregationum: *S. C. pro Ecclesia Orientali*: I, II. Decreta de finium mutatione, p. 613 - *S. C. de Propaganda Fide*: I, II. Decreta de finium mutatione, p. 615 - *S. C. Rituum*: I. Decretum introductionis causae beatificationis Servi Dei Iosephi Frassinetti. p. 617. II. Decretum introductionis causae beatificationis Servae Dei Catharinae Tekakwitha, p. 619.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota*: I. Advocatorum proventus ac regulae in liquandis proventibus, p. 622. II. Citatio edictalis, p. 625.

Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - S. C. del Concilio: Avviso - S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Dataria Apostolica: Nomina pontificia - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 627-634.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXIX

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« Bis vero in mense (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur »* (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXI, n. 14 – 10 Novembris 1939)

ACTA PII PP. XII

HOMILIA

A Sancto D. N. Pio Pp. XII, die 29 mensis Octobris 1939 in Basilica Vaticana habita, inter sacra sollemnia, quibus XII Episcopos ad Missiones regendas destinatos consecravit 595

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *S. Fidei in Argentina* (Resistenciae). – Ab archidioecesi S. Fidei in Argentina territorii pars selungitur, ex qua nova erigitur dioecesis sub nomine «Resistenciae». – *3 Iunii 1939* 599

II. *Tripolitaniae* (Misuratensis). – A Vicariatus Apostolici Tripolitaniae territorio pars selungitur novaque exinde Praefectura Apostolica erigitur sub nomine «Misuratensis», eaque clero saeculari committitur. – *22 Iunii 1939* 602

III. *De Cyrenaica* (Dernensis). – E Vicariatu Apostolico de Cyrenaica provincia civilis, cui «Derna» nomen, selungitur et novus erigitur Vicariatus Apostolicus «Dernensis». – *22 Iunii 1939* 603

IV. *De Langson et Caobang*. – Praefectura Apostolica de Langson et Caobang, iisdem servatis limitibus et denominatione, in Vicariatum Apostolicum erigitur. – *11 Iulii 1939* 604

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Argentinae Reipublicae*. – Templum Sacratissimi Cordis Iesu in archidioecesi et civitate Bonaërensi Basilicis Minoribus accensetur. – *26 Maii 1939* 606

II. *A Minoriticae provinciae bononiensis*. – Basilicae Minoris honoribus decoratur templum bononiense in honorem Sancti Antonii Patavini Deo dicatum. – *30 Maii 1939* 607

III. *Pratensi in urbe*. – Sanctuarium B. Mariae Virginis a Carceribus, in urbe Pratensi, dignitate ac titulo Basilicae Minoris ornatur. – *3 Iulii 1939* . 608

EPISTULA

Sollemnes honores. – Ad Excmos PP. DD. Ioannem de Jong, Archiepiscopum Ultraiectensem ceterosque Hollandiae Episcopos: ob duodecies saecularia ab obitu B. Willibrordi sollemnia peragenda. – *9 Septembris 1939* . 609

ALLOCUTIO

Ad Legatum Lithuanae Nationis 611

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I. *Miskolcsien.-Munkacsien.* – Decretum. De mutatione finium dioecesium. – *3 Iulii 1939* 613

II. *Munkacsien.-Hajdudoroghen.* – Decretum. De mutatione finium dioecesium. – *3 Iulii 1939* 614

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. *De Foumban et de Yaoundè*. – Decretum. De finium Vicariatuum mutatione. – *11 Iulii 1939* 615

II. *Osakensis et de Kyoto*. – Decretum. De finium mutatione. – *11 Iulii 1939* . 616

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Ianuen.* – Beatificationis et Canonizationis Servi Dei Iosephi Frassinetti, sacerdotis saecularis et curionis ad S. Sabinae Genuae, Fundatoris Congregationis Filiorum S. Mariae Immaculatae. – *19 Maii 1939* 617

II. *Marianopolitana seu Albanen. in America*. – Beatificationis et Canonizationis Servae Dei Catharinae Tekakwita, virginis indae. – *19 Maii 1939* . 619

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I. Procuratorum et Advocatorum proventus pro causis actis coram Tribunali Sacrae Romanae Rotae ac regulae servandae in liquandis proventibus . 622

II. Citatio edictalis: De Lulua et Katanga. – Nullitatis matrimonii (Ipota-Mushiri). – *20 Octobris 1939* 625

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 627

II. Sacra Congregazione del Concilio: *Avviso* 627

III. Sacra Congregazione dei Riti: *Varie* . 627

IV. Dataria Apostolica: *Nomina pontificia* . 628

V. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 628

VI. Necrologio 634

An. et Vol. XXXI 10 Novembris 1939 (Ser. II, v. VI) - Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

HOMILIA

A SS.MO D. N. PIO PP. XII, DIE XXIX MENSIS OCTOBRIS A. MCMXXXIX IN BASILICA VATICANA HABITA, INTER SACRA SOLLEMNIA, QUIBUS XII EPISCOPOS AD MISSIONES REGENDAS DESTINATOS CONSECRAVIT.

Audistis, Venerabiles Fratres et dilecti filii, evangelicam lectionem. Cum Pilatus, Romanus praeses, benignissimum Redemptorem interrogasset, num reapse esset rex, regis praestantiam et potestatem sibi asserere Veritas non dubitavit. Haud sine mirae sapientiae consilio humani generis Servator, cui docili obtemperatione tempora subsunt, id quod antea tacuerat, tunc palam declaravit, cum tamquam reus in praetorio sisteret, cum pateretur, cum despiceretur. Dei namque Filius, splendor gloriae Patris et figura substantiae eius, Deus verus de Deo vero, lumen de lumine, antequam saecula labi inciperent natus, ex divina natura sua rex est, quoniam ipse condidit universa quae sunt, suoque nutu imperioque gubernat. Idem ut Filius hominis, hoc eodem legitimo honoris ornamento pollens, regio nomine insignitur. Quod autem nativo iure possidebat, tunc promulgavit atque ad se vindicavit, cum, a daemonis servitute nos liberans, id acquisito etiam iure,[1] per divinum nempe humanae Redemptionis opus, adeptus est.

[1] Cf. Enc. *Quas primas*, *A. A. S.*, 1925, p. 599.

Regnat igitur Christus, circumfusus electorum suorum decore; atque ignobilis calamus, quem per ludibrium ei tradiderant, conversus est in virgam ferream, qua tamquam vasa lutea rebellia destruuntur imperia; caput ipsius quod spinae laeserant, summo nunc fulget principatu, quem is in universa rerum natura sive aspectabili sive non aspectabili exercet; instar solis sacra eius vulnera fulgent, nostrae salutis pignora; Cor eius diro mucrone sauciatum divinae misericordiae patet sacrarium; erigitur Crux ubique terrarum veneranda, cunctarum causa gratiarum, cunctarum benedictionum origo.

Ac nequit unquam fieri, quin regnet Christus. Regnat, si adest, beneficiorum largitate; regnat, si amissa ab hominibus divina gratia, abest, ineluctabili iudicii severitate. Beatus homo, qui Christi legi paret ad eiusque gratiam et nutum, quaecumque vel cogitat vel agit studiosissime componit. Eius mens, in prosperis humilis, in adversis secura, puro fidei lumine radiat, ac serena hilaratur laetitia; eiusque voluntas, caritate in Deum et in proximos calente, ad egregia prosilit opera; atque ipsamet eius corporis membra moderatori animo obtemperant, arma effecta iustitiae.

Beatae familiae, in quibus Christi Regis viget iustissimum sceptrum! Eae siquidem mutuo amore coalescunt, decoro stant ordine, pace fruuntur, prosperitate vigent, ac generosa crescunt subole, patriae tutissima spe, in qua avitae virtutis exempla sedula imitatione reviviscunt.

Terque quaterque beatae civitates, ubi leges, Evangelio auspice, feruntur et Christi Regis maiestati publicum defertur obsequium. Ibi enim ad celsae honestatis et ad iustitiae formam res rationesque civium componuntur; ibi saeva dominatio ignoratur, neque constans in moderatores verecundia deest, neque consentanea deficit humanae dignitati libertas; ibi denique, augescentibus concordia viribus, magna perficiuntur incepta, et optima quaeque ad uberiora cotidie incrementa provehuntur.

Si igitur regiam agnoscere Iesu Christo dignitatem, eiusque praecepta libenti volentique animo amplecti et in privatae pu-

blicaeque vitae usum deducere, cum singulis hominibus, tum domesticae civilique consortioni tot tantaque affert beneficia, prorsus necesse est, Venerabiles Fratres ac dilecti filii, ut omnes, qui christiano censentur nomine, ad gravissimam urgendam eiusmodi causam, pro virili sua cuiusque parte, annitantur. Idque nostra praesertim aetate, cum passim homines, immodico terrenarum rerum studio distenti, ab coelestibus adipiscendis bonis abstrahantur, atque adeo « regnum veritatis et vitae, regnum sanctitatis et gratiae, regnum iustitiae, amoris et pacis » [2] vel obliviose neglegant, vel omnino miserrime respuant.

At si ad sanctissimum assequendum propositum vos omnes, quotquot adestis, paterno adhortamur animo, vos tamen imprimis adhortamur, quos hodie in hac petriani templi maiestate, prope Apostolorum Principis sepulcrum, ad episcopalem evehimus dignitatem. Quemadmodum olim divinus Redemptor exiguum Apostolorum manipulum, nulla humana ope suffultum, ad mundum universum misit, non armorum vi, sed veritatis caritatisque virtute subigendum, ita Nos hodie, qui eius vices in terris gerimus, vos duodecim itidem divini verbi satores, non vestris aliorumque viribus subnixos, sed flexanima tantummodo Dei gratia fidentes, ad tot gentes mittimus, longinquas utique, sed Nobis tamen carissimas, ut iisdem, nullis parcentes laboribus, evangelica praecepta christianumque cultum impertiatis.

Grande sane spectaculum ex hodiernae faustitatis eventu, menti obversatur Nostrae, Nostrumque animum vehementer commovet et ad spem relevat uberum futurorum fructuum. Dum enim volventibus annis, alterna rerum vicissitudine, res innumerae oriuntur, succrescunt, excidunt, ac vel iterum immutatae ac renovatae emergunt, vel absumptae prorsus corruunt ac dilabuntur, Catholica tamen Ecclesia non temporis fluctibus concutitur, non difficultatibus evincitur, non impellentibus denique vicibus immutatur, sed securo plenoque gressu procedit; et quod viginti abhinc saeculis operabatur, idem hodie, divino instinctu

[2] Praef. Missae Christi Reg.

permota divinoque munere fungens, ad humani generis profectum itidem perficit. Ac dum externarum rerum cupidines internaque odia simultatesque mortalium animos nimio saepius rescindunt ac dividunt, Ecclesia Dei, populorum omnium mater amantissima, universam familiam hominum, cuiusvis gentis vel ordinis iidem sint, summa caritate complectitur, omniumque saluti verique nominis felicitati precando operandoque prospicit.

Quod quidem in praesens Nos ex studiosa actuosaque navitate vestra, Episcopi novensiles, feliciter obventurum speramus. Populi, qui adaucta hodie dignitate vestra laetantur, summo vos opperiuntur desiderio. Munus aggressuri estis amplissimum gravissimumque: innumeri nempe homines erroribus devii, at divinae lucis anxii supernamque sitientes veritatem, sacro indigent ministerio vestro, ut a Iesu Christo salutem ac pacem hauriant. Difficillima vobis certamina reservantur, at christiana caritas numquam vincitur, numquam divinae pollicitationes falluntur. Insit igitur vobis, recepto septemplici Spiritus Sancti munere, studium illud apostolicum, quod suaviter pectora ad amplexandam Dei legem alliciat; fortitudo insit, quae invicto robore adversa cuncta frangat atque eluctetur victrix; insit denique caeleste auxilium, quo dominicus ager, vestrae procurationi commissus, evangelica messe, copiosiore cotidie, flavescat.

Vos Ecclesia universa admotis ad Deum precibus ac votis prosequitur; nec vobis deerunt, ut ex fidelium largitate caritateque confidimus, corrogatae stipis adiumenta, quibus facilius possitis sanctissimum suscipiendum opus exsequi. Ac Nos imprimis paterno vos animo prosequimur, dum, bene vobis omnia precantes, a summo Pastorum Principe efflagitamus ut apostolicis itineribus laboribusque vestris superna sua gratia aspiret atque obsecundet, utque dies tandem aliquando, opera etiam vestra, elucescat, quo divinus Rex « dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum ».[3] Amen.

[3] Ps. LXXI, 8.

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

S. FIDEI IN ARGENTINA (RESISTENCIAE)

AB ARCHIDIOECESI S. FIDEI IN ARGENTINA TERRITORII PARS SEIUNGITUR, EX QUA NOVA ERIGITUR DIOECESIS SUB NOMINE « RESISTENCIAE ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ecclesiarum omnium cura Romanis Pontificibus divinitus commissa illud quoque requirit, ut, si qua sit dioecesis territorii amplitudine et incolarum frequentia redundans, ea in partes dividatur novaeque exinde dioeceses constituantur. Quum itaque archidioecesis Sanctae Fidei in Argentina latissime pateat ac propterea ab Apostolica Sede expostulatum sit ut, ad maiorem christifidelium utilitatem assequendam eorumque regimen facilius reddendum, pars ab ea seiungatur, qua nova erigi possit dioecesis, Nos, praehabito venerabilis Fratris Ioseph Fietta, Archiepiscopi titularis Sardicensis, apud Argentinam Rempublicam Nuntii Apostolici, favorabili voto, re mature perpensa, oblatis precibus annuendum censuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae potestatis plenitudine, ab archidioecesi S. Fidei in Argentina territoria civilia quibus nomen *Chaco* et *Formosa* perpetuo separamus et ex illis novam erigimus et constituimus dioecesim, quam a *Resistencia* urbe *Resistenciae* nuncupari volumus ac decernimus. Ipsius autem fines erunt: ad septentrionem, territorium *Chaco Caraguayanum* et Status *Paraguay;* ad orientem, idem Status *Paraguay* et dioecesis Corrientensis; ad meridiem, archidioecesis S. Fidei; ad occidentem, archidioecesis Saltensis et dioecesis S. Iacobi de Estero. Huius novae dioecesis episcopalem sedem in *Resistencia* urbe, a qua, ut iam diximus, dioecesis ipsa nomen mutuatur, constituimus, illamque propterea ad civitatis episcopalis fastigium extollimus, eique omnia tribuimus iura et privilegia, quibus ceterae episcopales civitates pollent. Episcopi vero cathedram in paroeciali ecclesia Deo in honorem S. Ferdinandi Regis dicata, in urbe illa exstante, figimus eamque propterea ad Cathedralis Ecclesiae gradum

et dignitatem evehimus eique eiusque pro tempore Episcopis omnia concedimus iura, privilegia, honores, insignia, favores et gratias, quibus ceterae Cathedrales Ecclesiae earumque Antistites iure communi fruuntur et gaudent, illosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceterae Cathedrales earumque Praesules adstringuntur. Dioecesim vero Resistenciae suffraganeam constituimus Metropolitanae Ecclesiae S. Fidei in Argentina, illiusque pro tempore Episcopos metropolitico iuri Archiepiscopi S. Fidei in Argentina subiicimus. Quum autem huius temporis adiuncta haud permittant quominus in nova dioecesi canonicorum Capitulum modo instituatur, indulgemus ut interim, pro Canonicis, dioecesani consultores ad iuris tramitem eligantur. Episcopalem mensam novae dioecesis constituent Curiae emolumenta et oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis ipsa erecta est, praeberi solent, praeter ea, quae ad hoc iam collecta sunt. Volumus autem ut novae huius dioecesis sumptibus duo iuvenes aut modo saltem unus, non intermissa vice in Pontificium Seminarium Pium Latinum Americanum de Urbe mittantur, ut sub oculis fere Romani Pontificis in spem Ecclesiae instituantur. Quod porro attinet ad huius novae dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, adamussim servanda iubemus, quae sacri canones ad rem praescribunt. Quod vero ad clerum peculiariter spectat, statuimus ut simul ac hae Nostrae ipsius dioecesis erectionis Litterae ad exsecutionem deductae fuerint, eo ipso clerici, qui in eius territorio legitime exstant, eidem dioecesi adscripti censeantur. Volumus insuper ut omnia documenta et acta novam hanc dioecesim eiusque clericos ac fideles respicientia, quam primum fieri poterit, a cancellaria archidioecesis S. Fidei tradantur curiae episcopali dioecesis Resistenciae, ut in eius archivo serventur. Ad quae omnia ut supra disposita et constituta exsecutioni mandanda, venerabilem quem supra memoravimus Fratrem Ioseph Fietta apud Argentinam Rempublicam Nuntium Apostolicum, deligimus, eique propterea tribuimus necessarias ad id et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus facimus authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar ad S. Congregationem Consistorialem quamprimum transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, etiam si specifica et individua mentione digni sint, auditi non fuerint vel praemissis non consenserint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut

nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus: non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, subiectionis, statuti, mandati, delegationis, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero id, ausu temerario, attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die tertia mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno primo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXI, n. 49. – Al. Trussardi.

II

TRIPOLITANIAE
(MISURATENSIS)

A VICARIATUS APOSTOLICI TRIPOLITANIAE TERRITORIO PARS SEIUNGITUR NOVAQUE EXINDE PRAEFECTURA APOSTOLICA ERIGITUR SUB NOMINE « MISURATENSIS », EAQUE CLERO SAECULARI COMMITTITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo intra Libyae Occidentalis fines catholicae fidei latius proferendae melius consuli possit, visum est novam ibidem Praefecturam Apostolicam erigere. Quamobrem, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, a Vicariatu Apostolico Tripolitaniae, Ordini Fratrum Minorum concredito, totam seiungimus territorii partem quae civilem provinciam, cui nomen *Misurata*, complectitur, eamque in novam erigimus et constituimus Praefecturam Apostolicam, quam ab eiusdem nominis civili provincia *Misuratensem* nuncupari volumus ac decernimus atque cleri saecularis curis committimus. Huic igitur Misuratensi Praefecturae eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, illosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris tribueretur si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, commissionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id, ausu temerario,

attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die secunda et vicesima mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno primo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXI, n. 43 - Al. Trussardi.

III

DE CYRENAICA
(DERNENSIS)

E VICARIATU APOSTOLICO DE CYRENAICA PROVINCIA CIVILIS, CUI « DERNA » NOMEN, SEIUNGITUR ET NOVUS ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS « DERNENSIS ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo Evangelicae veritati inter Libyae Orientalis infideles gentes latius propagandae consuli queat, novum ibidem Vicariatum Apostolicum constituere peropportunum visum est. De venerabilium igitur Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ex amplissimo Vicariatus Apostolici de Cyrenaica territorio civilem provinciam cui *Derna* nomen seiungimus eamque in novum Vicariatum Apostolicum nomine *Dernensem* erigimus et constituimus, quem sollertibus Societatis S. Francisci Salesii Sodalium apostolicis curis, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis beneplacitum, concredimus. Eidem igitur Vicariatui eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, uti supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti sigillo munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, id attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die vicesima secunda mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno primo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXI, n. 45 – Al. Trussardi.

IV

DE LANGSON ET CAOBANG

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE LANGSON ET CAOBANG, IISDEM SERVATIS LIMITIBUS ET DENOMINATIONE, IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Lubenti animo Apostolicas illas Praefecturas, in quibus Evangelii praeconum opera et studio christiana res valde profecerit, ad maioris dignitatis gradum evehere satagimus. Cum itaque in Praefectura Apostolica de Langson et Caobang in Indosinis, Apostolicis Litteris *Quo spirituales* anno millesimo nongentesimo decimotertio die trigesima prima Decembris mensis erecta et Ordini Praedicatorum commissa, opera missionalia, licet inter non paucas easdemque arduas difficultates, Deo auctore, ita consolidata sint, atque evangelici operarii assiduis laboribus et ardenti caritate indigenarum animum ita sibi conciliaverint, ut magna arrideat spes multo maiores in dies progressus percipiendi,

dilectus filius Martinus Gillet, Ordinis Praedicatorum Magister Generalis, supplices S. Sedi porrexit preces ut Praefectura illa ad Vicariatus Apostolici gradum et dignitatem eveheretur. Nos autem, attento venerabilis Fratris Antonini Drapier, Archiepiscopi titularis Neocaesariensis in Ponto, Delegati Apostolici in Indosinis, favorabili voto, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, oblatis precibus libenter annuendum censuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, suprema Nostra Auctoritate, Apostolicam Praefecturam de Langson et Caobang, iisdem servatis denominatione ac finibus, in Vicariatum Apostolicum evehimus, erigimus et constituimus, certam foventes spem id in animarum bonum valde cessurum. Novum hunc Vicariatum Ordinis Praedicatorum sodalium curis ut antea, ad Nostrum tamen et S. Sedis beneplacitum, concreditum volumus, eique eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates quibus ceteri per orbem Vicariatus Apostolici eorumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, illosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, commissionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id, ausu temerario, attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die undecima mensis Iulii, Pontificatus Nostri anno primo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfridus Vitali, *Proton. Apost.*
Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXI, n. 59. – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TEMPLUM SACRATISSIMI CORDIS IESU IN ARCHIDIOECESI ET CIVITATE BONAËRENSI BASILICIS MINORIBUS ACCENSETUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Argentinae Reipublicae intra fines atque in ipsamet civitate Bonaërensi dicatum Sacratissimo Cordi Iesu exstat templum, quod molis amplitudine structuraeque romanicae stylo atque artis operibus quibus exornatur, excellit. Ad idem templum devote invisendum magno concursu et pietate turmatim confluunt christifideles Sacratissimum Cor Iesu venerantes, atque in eodem sodales Congregationis a Sacratissimo Corde Iesu de Bétharram maximo cum animorum emolumento sacris religionis muneribus funguntur. Nunc autem ad christianae pietatis incrementum atque ad decus eiusdem templi augendum, praefatae Congregationis Sacratissimi Cordis Iesu de Bétharram Delegatus Provincialis enixis precibus exposcit a Nobis ut idem templum ad dignitatem Basilicae minoris evehamus, hasque preces Dilectus Filius Noster Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Bonaërensium Archiepiscopus amplissimo suae commendationis officio cumulat atque auget. Quapropter, conlatis consiliis cum Sacra Rituum Congregatione, memoratis supplicationibus propensa voluntate annuere censentes, Nos certa scientia ac matura deliberatione, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum enunciatam sacram aedem Sacratissimo Cordi Iesu in civitate et archidioecesi Bonaërensi dicatam, dignitate ac titulo *Basilicae minoris* decoramus cum honoribus omnibus privilegiisque quae de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illique templo, ad quod pertinent, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXVI mensis Maii, anno MCMXXXIX, Pontificatus Nostri primo.

A. Card. MAGLIONE, *a Secretis Status.*

II

BASILICAE MINORIS HONORIBUS DECORATUR TEMPLUM BONONIENSE IN HONOREM SANCTI ANTONII PATAVINI DEO DICATUM.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — A Minoriticae provinciae bononiensis sub titulo Ssmi Redemptoris Moderatore provinciali compertum habemus bononiensis ex Ordine Fratrum Minorum coenobii templum, in honorem Sancti Antonii Patavini Deo dicatum, una cum adiecto ipso conventu, initio saeculi vicesimi exstructum fuisse stylo, uti aiunt, gothico, Christifidelibus non modo e memorata urbe sed e tota quoque archidioecesi largiter stipe sua adiuvantibus ob profundam pietatem, qua ipsi Sanctum thaumaturgum Patavinum venerantur. Fertur enim Sanctum eundem Bononiae aliquot annos resedisse, primumque ibi constitutum pro fratribus franciscalibus Lectorem in Sacra Theologia, magisterio doctrinae suae non modo fratres ex Ordine suo sed totam etiam civitatem inlustrasse, adeo ut iugiter a tertio decimo saeculo ad haec usque tempora, eiusdem Sancti servata sint memoria et cultus ac serventur apud Bononienses, quamvis proprium templum in honorem eiusdem Sancti in urbe usque nunc non haberetur. Sacrum recens aedificium digna venustate atque amplitudine renidet, ibique liturgicae functiones a Fratribus Minoribus cum magno animorum Christifidelium emolumento sollerti cura studioque peraguntur. Quapropter cum hodiernus Provinciae Minoriticae praedictae Moderator enixas preces Nobis adhibuerit ut memoratum templum ad titulum ac dignitatem basilicae minoris evehere dignemur hasque preces commendationibus amplissimis suis augeant tum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Bononiensium Archiepiscopus, tum eiusdem Ordinis Fratrum Minorum Procurator Generalis, optatis huiusmodi annuendum ultro libenterque censemus. Itaque, audito quoque Dilecto Filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, praelaudatum templum bononiense in honorem Sancti Antonii Patavini Deo sacrum atque Conventui Ordinis Fratrum Minorum adnexum, titulo et dignitate *Basilicae Minoris* decoramus, illique privilegia et honores tribuimus, quae de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos et integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, vel pertinere poterunt,

nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX mensis Maii, anno MCMXXXIX, Pontificatus Nostri primo.

A. Card. MAGLIONE, *a Secretis Status.*

III

SANCTUARIUM B. MARIAE VIRGINIS A CARCERIBUS, IN URBE PRATENSI, DIGNITATE AC TITULO BASILICAE MINORIS ORNATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Pratensi in urbe celebritate eminet Sanctuarium S. Mariae a Carceribus, quod Beatae Dei Genitricis cultui anno Domini MCCCCXCI dicatum est. Ipsius vero Deiparae Imago in eodem Sanctuario summa veneratione colitur ut innumera votiva dona testantur, devota christifidelium frequentia indicat, sacrorum rituum, praesertim in solemnitatibus marianis, decor atque magnificentia publice ostendunt. Sacra haec aedes, quae Iulianum a Sangallo architectum habuit, mirifica dicenda est artis opera, et inter pulchriora Hetruriae templa iure meritoque est adnumeranda. His impulsus rationibus, sed maxime ut cultus B. Mariae V. maius in dies ibi incrementum habeat, ven. Frater Iosephus Debernardi, Episcopus Pistoriensis et Pratensis, vota etiam exponens Potestatis, Capituli Ecclesiae Cathedralis, universi Cleri et devoti populi civitatis Pratensis, humiles Nobis adhibuit preces ut Ecclesia Sanctae Mariae a carceribus in ipsa urbe Prato exsistens ad titulum et dignitatem Basilicae Minoris evehere dignemur. Quibus optatis Nos annuendum ultro libenterque existimavimus. Quare collatis consiliis cum dilecto Filio Nostro Carolo S. R. E. Presbytero Cardinali Salotti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Ecclesiam seu Sanctuarium B. Mariae Virginis a Carceribus in urbe Prato titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* una cum iuribus ac privilegiis liturgicis omnibus, huic titulo et dignitati competentibus, condecoramus atque augemus. Contraris non obstantibus quibuslibet. Haec volumus, edicimus, statuimus decernentes praesentes Litteras, firmas, validas atque

efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam, secus, super his, a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die III mensis Iulii, a. MCMXXXIX, Pontificatus Nostri primo.

A. Card. MAGLIONE, *a Secretis Status.*

EPISTULA

AD EXCMOS PP. DD. IOANNEM DE JONG, ARCHIEPISCOPUM ULTRAIECTENSEM CETEROSQUE HOLLANDIAE EPISCOPOS: OB DUODECIES SAECULARIA AB OBITU S. WILLIBRORDI SOLLEMNIA PERAGENDA.

PIUS PP. XII

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Sollemnes honores beatissimo Clementi Willibrordo certatim a vobis, sacri Hollandiae pastores, et a vestris gregibus tributum iri libenter audivimus, cum mille ducenti volvant anni, postquam is in coenobio Epternacensi supremum diem obiit. Flagitat quidem religiosae observantiae pietas, flagitat gratae reverentiae obsequium, ut nunc novo cultu et inusitata laetitia regionis vestrae recolatis Apostolum. Quodsi enim filiorum honor patris est dignitas, iure meritoque ipsi gloriamini de sanctissimo viro, in generosa Britannia nato, qui Dei afflatu percitus cum undecim discipulorum manipulo fretum traiecit et Frisonibus, quos summe diligebat, Evangelii lumen et humanitatis urbanitatisque laudem invexit. Quis enarret labores, quos is impendit, aerumnas, quas perpessus est, certamina, quae sustinuit, ut maiores vestros Evangelio Christi subigeret? Dilectus Deo et hominibus, cuius memoria in benedictione est (cfr. *Eccli.*, 45, 1), pater, magister, legifer in terra ista apparuit, ut excelsarum virtutum exempla praeberet. Huic Batavi debent pretiosam hereditatem fidei sanae et alacris, quae caritate flagrat, severa disciplina solidatur quaeque eos in exemplum ad missionalia incepta compellit, ut infidelium regionibus salutiferae Crucis victricia signa inferantur et caelitus ortae veritatis lumen longe lateque seratur. Utinam et ii qui istic de dogmate dissident quique et ipsi vobiscum

Willibrordum veluti patrem ducemque honorant, hanc Apostolicam Sedem « Ecclesiae catholicae radicem et matricem » (S. Cypr., *Ep. 48 ad Cornelium*), quacum ipse coniunctissimus erat, nesciam fallere magistram quam primum vereantur. Religionis studio permoti quotquot istic catholico nomine recensentur, vobis cohortantibus et praelucentibus, continentem sedulamque operam dent, ut doctrinae, caritatis, probitatis flexanima suasione hos, quos Ecclesia infausti aevi nequitia a se seiunctos complorat, ad unum Christi ovile, ad immaculatae fidei plenitudinem, ad auspicatissimam fraterni nominis restaurationem perducant. Dum hac spe tenemur, paternis hortatibus christifideles compellimus, ut e sollemnibus in memoriam laudemque S. Willibrordi agendis ad virtutes colendas nova percipiant eademque valida incitamenta. In eorum vita nulla strideat dissensio, nulla discordia dissonet: simplicitate comite, quae puro se pandit affectu, referant foris mores quod fides intus docet. Contra vafras spiritalis nequitiae insidias et mundi illecebras, qua multi incauti capiuntur, bonum certent certamen Christi, exspectantes beatam spem aureae in aeternum mansurae felicitatis. Aemulantes S. Willibrordum, bene vos creditis eius patrocinio, cuius tot per discrimina rerum actuosam experti estis efficaciam. « Latitudo (enim) caeli dilatat corda, non arctat: exhilarat mentes, non alienat; affectiones non contrahit, sed extendit. In lumine Dei serenatur memoria, non obscuratur » (S. Bern., *In natali S. Victoris*, sermo II). Caelestis Praestitis apud Deum intercedant supplicationes atque suffragia, ut dilecta Hollandia christianae sapientiae iubare magis magisque fulgescat, firma concordia civium egregia moliatur incepta, rem socialem ad celsa iustitiae et honestatis principia componat, ab hostili incursione tutos habeat fines. Haec imo e pectore ominantes, ut ineunda sacra sollemnia salubriora et iucundiora contingant, Hollandiae christifidelibus indulgentiam plenariam ad modum iubilaei libenter concedimus, de qua, sicut res fert, Litteras in forma brevis mittendas curabimus. Reliquum Nobis est, ut vobis, Venerabiles Fratres Hollandiae sacrorum Antistites, atque multitudini christifidelium, in quorum bono evigilant curae cogitationesque vestrae, Apostolicam Benedictionem, praecipuae caritatis Nostrae testem et nuntiam, effuse in Domino impertiamus.

Datum ex Arce Gandulphi prope Romam, die IX mensis Septembris anno MDCCCCXXXIX, Pontificatus Nostri primo.

PIUS PP. XII

ALLOCUTIO

Summus Pontifex, die 18 mensis Octobris a. 1939, humanissimis verbis, quibus Excmus Vir Stanislaus Girdvainis qua Lithuaniae Orator extra ordinem liberis cum mandatis Litteras publicas porrexit, haec respondit:

Monsieur le Ministre,

Heureux est pour Nous ce jour, qui voit, après une période d'interruption, un Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Lithuanienne présenter ici ses lettres de créance. Nous ne doutons pas que les catholiques de votre pays saluent cet événement avec une joie sincère et une intime adhésion de cœur.

Tandis que des changements dramatiques se produisent dans la structure politique de l'Europe et dans l'état d'âme des nations à l'égard les unes des autres, le peuple Lithuanien vient au centre de la chrétienté affirmer son attachement résolu aux devoirs et aux buts que lui assignent sa volonté nationale de vivre et sa tradition religieuse.

Ce peuple catholique, toujours si présent à Notre amour paternel et à Notre sollicitude pastorale, voit dans l'acte qui s'accomplit aujourd'hui un heureux gage d'avenir : le signe que les relations du Gouvernement Lithuanien avec le Saint Siège entrent dans une phase nouvelle, durant laquelle les questions encore pendantes quant aux rapports de l'Eglise et de l'Etat pourront bientôt trouver, dans un esprit de sagesse et d'équité, une harmonieuse solution, favorable au libre développement de la vie religieuse dans la nation.

Veuillez, Monsieur le Ministre, vous faire auprès de Son Excellence Monsieur le Président de la République l'interprète de la profonde satisfaction, avec laquelle Nous avons accueilli les pensées et les intentions exprimées en son nom, — lui donnant l'assurance que Nous Nous estimerons heureux d'aboutir, sur tous les terrains et dans tous les sujets concernant la situation respective de l'Eglise et de l'Etat, à ces justes arrangements, qui naissent d'une loyale confiance et qui permettent de part et d'autre, à chacun des deux pouvoirs, l'exercice normal et tranquille de son action.

« Avant-poste septentrional de la catholicité » : ainsi avez-vous désigné, Monsieur le Ministre, le pays dont vous êtes le fils et, dans un rang si élevé, le serviteur. Ces mots jaillis de vos lèvres montent du cœur même de votre peuple, traditionnellement dévoué au Saint Siège; ils sont pour la Lithuanie un titre d'honneur. En eux vibre l'accent d'une volonté décidée à toujours rester intimement et se montrer exté-

rieurement, par ses œuvres, digne de ce titre et du rôle qu'il exprime, — même si le sacrifice devenait la rançon nécessaire à l'affirmation et à la réalisation d'un tel idéal.

Conscient des devoirs propres à Notre charge de Pasteur suprême, Nous ne laisserons pas — sans en être requis — Notre action, toujours orientée vers le salut des âmes, s'engager dans les controverses purement temporelles et les compétitions territoriales entre les Etats. Mais le devoir même de cette charge ne Nous permet pas de fermer les yeux, lorsque, précisément pour le salut des âmes, surgissent de nouveaux et incommensurables dangers; lorsque, sur la face de l'Europe, chrétienne dans tous ses traits fondamentaux, s'allonge chaque jour plus menaçante et plus proche l'ombre sinistre de la pensée et de l'œuvre des ennemis de Dieu. En pareilles circonstances, plus qu'à aucune autre période de son histoire, la préservation, la culture et au besoin la défense de l'héritage chrétien acquièrent, pour les destinées futures de l'Europe et la prospérité de chacun de ses peuples, grand ou petit, une importance décisive.

L'Etat qui, avec une noble hauteur de vues, reconnaît la liberté convenable à l'expansion et à la pratique de la doctrine du Christ, se prépare ainsi des réserves de force spirituelle, sur lesquelles il pourra compter en toute assurance, quand viendront les heures troubles et difficiles. – Partout où pleine liberté est laissée à la doctrine évangélique, le sentiment chrétien pénétrera non seulement l'âme des citoyens, mais les multiples et diverses activités de la vie publique. – Et plus la justice chrétienne, la fraternité chrétienne, la charité chrétienne animent et dirigent les particuliers et les collectivités, plus aussi s'établit au sein des nations et entre elles une atmosphère spirituelle rendant possible, facile même, la solution de bien des problèmes, qui aujourd'hui paraissent ou sont réellement insolubles.

Si, au milieu des événements actuels, les nations chrétiennes ont un titre particulier à Notre sollicitude et à Notre vigilance pastorale, Nos fils et filles de Lithuanie peuvent comprendre à quel point Nous sommes auprès d'eux. Nous leur sommes uni aussi par Notre inébranlable assurance de leur fidélité et par la confiance en Dieu, dont le secours tout-puissant peut ouvrir à une Europe pacifiée, rendue au sens de la justice, de la fraternité et de sa vocation chrétienne, des routes nouvelles vers le progrès et la prospérité.

Animé de cet espoir, Nous adressons à la Nation Lithuanienne, — gouvernants et gouvernés, — Notre salutation émue; et sur tous ses enfants, spécialement sur Votre Excellence, Nous implorons du fond du cœur les plus abondantes faveurs divines.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

MISKOLCSIEN. – MUNKACSIEN.

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

Cum ob novam delimitationem civilium finium Regni Hungariae, dioecesis Munkacsiensis Ruthenorum intra fines eiusdem Regni denuo sit habenda, Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XII, in Audientia diei 3 mensis Iunii, anno 1939, referente infrascripto Adsessore Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, praehabitoque favorabili voto Exc. P. D. Angeli Rotta, in Regno Hungariae Apostolici Nuntii, statuere dignatus est ut paroeciae ritus byzantini *Rudabanyacska* et *Beregdaroc*, et earumdem ecclesiae ffiliales, quae ad Administrationem Apostolicam Miskolcsiensem hucusque pertinebant, eidem dioecesi Munkacsiensi Ruthenorum iterum adnectantur, ita ut valide et licite sub iurisdictione Episcopi Munkacsiensis Ruthenorum extent. Sacerdotes vero qui, in praedictis paroeciis et ecclesiis filialibus, aliquod beneficium *inamovibile* obtinuerunt, in dioecesi Munkacsiensi Ruthenorum incardinationem legitimam habeant ; sacerdotes autem qui nullo, vel *amovibili* tantum, beneficio in iisdem paroeciis et ecclesiis filialibus potiebantur, Administrationi Apostolicae Miskolcsiensi adscripti manebunt vel dioecesi Munkacsiensi Ruthenorum, iuxta ea quae Ordinarii intra se convenerint, concesso, in casibus controversis, recursu ad Apostolicum Nuntium in Regno Hungariae.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 3 mensis Iulii, anno 1939.

E. Card. Tisserant, *a Secretis.*

L. ✠ S.

I. Cesarini, *Adsessor.*

II

MUNKACSIEN. – HAJDUDOROGHEN.

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

Cum per novam delimitationem civilium finium Regni Hungariae, paroeciae ritus byzantini *Bodrogmezo, Bodrogszerdahely, Kisdobra* et *Zemplen,* necnon earumdem ecclesiae filiales, quae dioecesi Munkacsiensi Ruthenorum, in ditione Reipublicae Čecoslovacae, per Bullam *Ad ecclesiastici regiminis* diei 2 mensis Septembris anno 1937, adscriptae fuerant, nunc in Regno Hungarico denuo contineantur, Ssmus D. N. Pius, div. Prov. Pp. XII, in Audientia diei 3 mensis Iunii anno 1939, referente infrascripto Adsessore Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, necnon praehabitis favorabilibus votis Exc. PP. DD. Angeli Rotta, in Regno Hungariae Apostolici Nuntii, Alexandri Stoyka, Episcopi Munkacsiensis Ruthenorum, Nicolai Dudas, Episcopi Hajdudoroghensis, statuere dignatus est ut praedictae paroeciae ritus byzantini et earumdem ecclesiae filiales dioecesi Hajdudoroghensi iterum adsignentur, ita ut Episcopus Hajdudoroghensis tamquam legitimus Pastor easdem valide et licite regat. Quoad, vero. sacerdotes, praedictis paroeciis et ecclesiis filialibus addictos, decernitur ut a dioecesi Munkacsiensi Ruthenorum in dioecesim Hajdudoroghensem ii transeant qui beneficium aliquod *inamovibile,* relate ad paroecias vel ecclesias filiales supradictas, acquisierint; pro illis vero qui nullum, vel *amovibile* tantum, beneficium in iis paroeciis et ecclesiis habuerant, Episcopi dioecesis Munkacsiensis Ruthenorum et dioecesis Hajdudoroghensis inter se conveniant, casus controversos, si opus sit, ad Apostolicum Nuntium in Regno Hungariae deferentes.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 3 mensis Iulii, anno 1939.

E. Card. TISSERANT, *a Secretis.*

L. ✠ S.

I. Cesarini, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DE FOUMBAN ET DE YAOUNDÈ

DECRETUM

DE FINIUM VICARIATUUM MUTATIONE

Ad catholicam Fidem aptius per « Cameroun » Gallicum prolatandam, Ordinarius Vicariatus Apostolici de « Foumban », Patribus e Congregatione a S. Corde Iesu concrediti, et Ordinarius Vicariatus Apostolici de « Yaoundé », Patrum e Congregatione Sancti Spiritus curis commissi, enixas huic Sacrae Congregationi preces obtulerunt, ut subdivisionis administrativae civilis de « Bafia » territorii pars, ad Vicaratum Apostolicum de Foumban pertinens, Vicariatui Apostolico de Yaoundé, in quo etiam urbs, cui nomen « Bafia », sita est, adderetur.

Quapropter Emi ac Revmi Patres, huic S. Congregationi Christiano Nomini Propagando praepositi, in plenariis comitiis, die 10 vertentis Iulii mensis huius anni habitis, territorii partem de qua supra a Vicariatu Apostolico de Foumban distrahendam et Apostolico Vicariatui de Yaoundé adnectendam esse censuerunt, ita ut deinceps totum territorium subdivisionis administrativae civilis de Bafia uni Vicariatui Apostolico de Yaoundé obnoxium maneat atque limites inter Vicariatum de Foumban et de Yaoundé hac in regione iidem ac pro ipsa subdivisione administrativa civili de Bafia statuti habeantur.

Quam Emorum Patrum sententiam, in audientia diei 11 eiusdem mensis et anni ab Excmo huius S. Congregationis Secretario Ssmo Domino Nostro Pio Div. Prov. Papae XII relatam, Ipse Summus Pontifex benigne excipiens ratam habere et confirmare dignatus est, atque praesens ad id Decretum confici iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 11 Iulii mensis, anno Domini 1939.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

I. Chiavoni, *Subsecretarius.*

II

OSAKENSIS ET DE KYOTO

DECRETUM

DE FINIUM MUTATIONE

Cum Exc. P. D. Ioannes Baptista Castanier, Episcopus Dioecesis Osakensis in Iaponia, et Revmus D. Patritius Iacobus Byrne, Praefectus Apostolicus de Kyoto, petiissent ab hac S. Congregatione ut eidem Praefecturae Apostolicae de Kyoto adnecterentur civiles praefecturae de Nara et Mie, ad dioecesim Osakensem pertinentes, cui utpote peramplae et populo frequentissimae sacerdotum numerus par necessitatibus non esset, Emi Patres huic Sacrae Congregationi praepositi, in sollemni consessu celebrato die 10 vertentis mensis Iulii, considerato voto tum Exc. P. D. Pauli Marella, Archiepiscopi Docleensis, Delegati Apostolici in Iaponia, tum Exc. P. D. Iacobi Eduardi Walsh, Episcopi Satensis, Superioris Generalis Societatis de Maryknoll Missionum ad exteras gentes, cui Societati Praefectura Apostolica de Kyoto est commissa, tum denique Revmi P. Leonis Robert, Superioris Generalis Societatis Parisiensis Missionum ad exteras gentes, quae curam habet Dioecesis Osakensis, annuere petitioni decreverunt.

Quam Emorum Patrum sententiam Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Papa XII, in audientia concessa huius S. Congregationis Secretario hac die 11 mensis Iulii, ratam confirmatamque habuit. Itaque ex dioecesi Osakensi civiles praefecturas de Nara et Mie distraxit atque Praefecturae Apostolicae de Kyoto adnexuit. Cuius rei documentum, praesens Decretum confici iussit et expediri.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 11 mensis Iulii, anno D. 1939.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

I. Chiavoni, *Subsecretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

IANUEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI IOSEPHI FRASSINETTI, SACERDOTIS SAECULARIS ET CURIONIS AD S. SABINAE GENUAE, FUNDATORIS CONGREGATIONIS FILIORUM S. MARIAE IMMACULATAE.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Ex fructibus eorum cognoscetis eos; non enim arbor mala potest bonos fructus facere dicit Dominus (cf. Matth. VII, 20, 18). Quum itaque Sacerdos Iosephus Frassinetti, Ianuensis cleri decus et ornamentum, non solum bonos, sed et optimos uberrimosque quaquaversus fructus attulerit bonae arbori evangelicae merito est comparandus; unde factum est ut in omnium sit votis, ut via sternatur ad altarium honores ab Apostolica Sede ei conferendos. Quod autem optatus hic solido non careat fundamento, manifesto ostenditur vix dum eius vita vel brevissime delibetur.

Porro Decembris mensis die 15, anni 1804, ex Ioanne Baptista et Angela Viale, Genuae ortus, sequenti die Baptismi sacramento Iosephus regeneratus fuit. Quanta autem pietate ac religione familia praestaret, id quoque commonstrat, quod quinque filii, quot parentes genuerunt, divino servitio, ut mater optaverat, se manciparunt: Iosephus, Ioannes et Raphaël saeculari clero adscripti, Franciscus Canonicus regularis Lateranensis, et Paula, Congregationis Sororum a S. Dorothea fundatrix, Beatorum fastis novem abhinc annis adscripta, cuius Canonizationis causa a. 1935 resumpta est.

Iosephus, natu primus, parentum educationi apprime respondit, atque, iis faventibus, prima ecclesiasticae vocationis germina intra domesticos parietes excoluit, iugesque in christiana perfectione progressiones fecit, a quocumque vel minimo veniali peccato abhorrens, tenerrimamque erga Beatam Virginem atque sacrosanctum Eucharistiae sacramentum religionem portendens. Sacerdos a. 1827 factus, parochiali munere, prius in loco «Quinto», dein ad S. Sabinae in Ianuensi urbe, sancte est functus.

Animarum zelo exardescens, non tantum exemplo et verbo plebem sibi commissam diligentissime pavit, sed etiam pluribus conscriptis libris, praesertim de re ascetica et morali, quibus Clerum christianumque populum a ianseniano veneno arceret eumque ad genuinum evangelicum sensum maximo cum emolumento reduceret.

Quare invidiam, rabiemque inimicorum in se concitavit, multaque pro Christo est passus; quas insectationes aequo animo tulit.

Cleri deficientiae providere cupiens, Filiorum S. Mariae Immaculatae Institutum fundavit, quod plures uberesque fructus Ecclesiae refert. Meritis plenus die 2 Ianuarii mensis a. D. 1868, brevi morbo abreptus, morientium sacramentis roboratus, placidissime decessit, Ianuensi clero populoque complorantibus.

Ordinaria auctoritate super sanctitatis fama, scriptis atque cultu numquam exhibito ad Urbani VIII decretorum normas, legitimae inquisitiones ab anno 1916 ad a. 1920 Genuae, Romae quoque per rogatoriales litteras fuere peractae. Interim plurimae Postulatoriae Litterae Apostolicae Sedi oblatae fuere, inter quas epistolae Card. Minoretti Archiepiscopi Ianuensis, aliorumque novem S. R. E. Cardinalium, Constantinopolitani Patriarchae, quinquaginta Archiepiscoporum, centum triginta Episcoporum, duorum Abbatum Generalium, Praepositi Gen. Soc. Iesu, Magistri Gen. O. P., Ministrorum Gen. O. F. M., Conventualium et Capuccinorum, plurimorum aliorum Ordinum seu Congregationum, Collegii Parochorum Ianuensium, Collegiatae S. Mariae a Vineis, Ianuen.. Seminarii eiusdem Archidioecesis, Pontificiae Universitatis Gregorianae, Superiorissae Gen. Instituti Sor. a S. Dorothea a B. Paula Frassinetti fundati, atque virorum militari dignitate praestantium.

Servato itaque iuris ordine, edito die 18 Iun. a. 1930 decreto super Servi Dei scriptis, instante Rmo Iacobo Bruzzone, Generali Superiore Congregationis Filiorum S. Mariae Immaculatae atque Causae Postulatore, Emus ac Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis huius Sacrae Congregationis comitiis, die 9 huius mensis in Vaticanis aedibus habitis, dubium posuit disceptandum: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur*. Et Emi ac Rmi PP., post Relationem Emi Ponentis, audito Officialium Praelatorum suffragio, praesertim vero R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, attentis quoque Postulatoriis Litteris, omnibus mature perpensis, rescribendum censuere: *Affirmative* nempe *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Ssmo placuerit*.

Facta autem, subsignata die, ab infrascripto Cardinali relatione

Ssmo D. N. Pio Papae XII, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, Commissionem Introductionis Causae Servi Dei Iosephi Frassinetti Sua manu signare dignata est.

Datum Romae, die 19 Maii a. D. 1939.

C. Card. SALOTTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

MARIANOPOLITANA SEU ALBANEN. IN AMERICA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI CATHARINAE TEKAKWITHA, VIRGINIS INDAE.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

O altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, et investigabiles viae eius! (Rom., XI, 33), exclamat Apostolus, arcanam misericordiarum Dei effusionem in vocatione gentium maxime admiratus. Haec enim vocatio ad fidem et iustificatio gratuitum Dei donum est, eodem Apostolo docente: *Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quae est in Christo Iesu* (ib., 3, 24); *Non est acceptio personarum apud Deum* (ib., 2, 11); et *Non est distinctio Iudaei et Graeci* (ib., 10, 12), *pro omnibus enim mortuus est Christus* (2 Cor., 5, 15); et *Omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire* (1 Tim., 2, 4); omnibus necessaria media ad salutem Ipse praebens, ita ut qui veritatem non amplectatur inexcusabilis fiat; *omnis* autem, licet pauper, inops et ab hominibus despectus, *qui credit in eum, non confundetur* (Rom., 9, 33), quin immo eum Deus suscitat a terra et erigit, *ut collocet eum cum principibus populi sui.*

Ad hanc gloriam Dominus Catharinam Tekakwitha, Virginem Indam Americae Septentrionalis, e tribu a Gallis *Agniers,* ab Anglis *Mohawks* nuncupata, Iroquaeorum nationis, evexisse videtur. Hunc nempe sanctitatis florem divina Sapientia ab illis ipsis regionibus eduxit, quae non ita pridem sanguinem ebiberant Sanctorum Isaaci Jogues eiusque Sociorum Martyrum e Societate Iesu, atque inter illas ipsas Iroquaeorum gentes hoc immaculatum lilium intactum custodivit et coluit, quae eorundem Sanctorum Martyrum carnifices exstiterant.

In pago Ossernenon prope Auriesville, in hodierna dioecesi Albanensi

in America, anno circiter 1656 nata, patrem paganum habuit, matrem vero christianam e natione Algonchinorum. Quartum aetatis annum agens, utroque parente et unico fratre orbata, ab avunculo, christianae religionis acerrimo osore, in suam familiam est assumpta, in qua indorum moribus instituta fuit.

Quum ineundarum nuptiarum tentaminibus, intimo iam tum et fere inconscio virginitatis amore compulsa, fortiter restitisset, multa ideo passa est.

Anno 1667 tres e Societate Iesu missionales apud Catharinae avunculum per triduum deversati sunt, quorum cura Catharinae credita fuit. Tres autem post annos, stabilis missio ibidem fuit constituta et deinceps, scilicet anno 1675, nostra virgo a P. Iacobo de Lamberville S. I. inter catechumenos fuit adscripta; sequenti autem anno, die sollemni Paschae, attentis extraordinariis eius virtutibus atque plusquam congrua praeparatione, baptismi sacramento ab eodem Patre de Lamberville fuit abluta.

Ut persecutiones atque pericula, quod ad ipsam fidem, declinaret, clam avunculi domo aufugiens, ad S. Francisci Xaverii de Sault missionem, nunc Caughnawaga dictam, in ditione Canadensi sitam, longum itineris spatium emensa, se contulit, in qua vicus, solum ex christianis et catechumenis constans, fuerat constitutus; quem, celeberrimarum paraquariensium reductionum instar, missionalis Pater tam in spiritualibus, quam in temporalibus regebat.

Hac in missione Catharina miras in christiana perfectione progressiones fecit, orationi, carnis mortificationi totam se dedens, in qua certe excessisset, nisi a sui spiritus moderatore fuisset cohibita. Attentis hisce animi dispositionibus, Patres missionales praeter consuetam normam a se prudenter inductam, maturius prae ceteris ad sacram Mensam, postea vero in piam a Sancta Familia societatem, in quam tantummodo ferventiores christiani recipiebantur, Catharinam admiserunt. Quin etiam Famulae Dei expetenti concesserunt ut die 25 Martii 1679 perpetuae virginitatis votum, prima (ut videtur) inter illarum regionum Indos, privatim emitteret.

Christi bonus odor effecta, alios quoque contribules suos ad missionalem vicum suo exemplo attraxit, ubi hi christianam vitam ferventiori pietate excolebant.

Multis infirmitatibus afflicta, quas patientissime toleravit, die 17 Aprilis an. D. 1680, sacro refecta Viatico, sollemni pompa delato, sacroque Oleo linita, dulcissima verba «*Iesu, amo te*» pronuncians, ad caelestem Sponsum, quem amaverat, quem quaesierat, quem semper optaverat, evolavit. Sanctitatis fama, qua Serva Dei iugiter est fruita, sepul-

crum eius prope pagum Caughnawaga Missionis Iroquensis, in hodierna dioecesi S. Ioannis Quebecensis, a Patribus Societatis Iesu sedulo custoditum, peregrinationum metam effecit, quae usque adhuc post tria ferme saecula perseverant.

Praeclara huius famae testimonia sunt potissimum cum plenarii Baltimorensis Concilii, a. 1884 habiti, votum pro Causae Introductione Summo Pontifici oblatum, tum posteriores Postulatoriae Litterae a cunctis Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopisque Foederatorum Statuum ditionisque Canadensis nec non plurimorum Indorum cum suis ducibus nuper exhibitae, quae fervens Americani populi postulatum ostendunt.

Ut huic optatui satis faceret, Episcopus Albanen. in America ordinaria auctoritate processum super fama sanctitatis annis 1931-1932 construxit, in Urbem postea delatum. Quum haec Causa inter antiquas sit accensenda, vigore Motus-proprii die 6 Februarii 1930 a Pio XI fel. rec. editi, Historicae Sectioni, Sacrae huic Congregationi adiunctae, munus est demandatum historica documenta exhibita scrutandi, alia perquirendi, omnia ad critices normas cribrandi, utque quid inde colligendum sit atque diiudicandum aperiret. Cui quidem mandato egregie ab eadem satis factum est. Quum itaque plene probatum fuerit documenta haec authentica esse, plenamque fidem mereri, cumulate prorsus exinde sanctitatis fama Servae Dei comprobatur.

Quare, instante Rmo P. Carolo Miccinelli S. I., Causae huius Postulatore legitime constituto, in Ordinariis Sacrorum Rituum Comitiis die 9 huius mensis habitis, subscriptus Cardinalis S. R. C. Praefectus, Causaeque huius Ponens, dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Emi Patres, post relationem eiusdem Cardinalis, auditis suffragiis Officialium Praelatorum, nec non audito voce et scripto R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, attentis Postulatoriis Litteris, omnibusque accurate perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative* seu *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Ssmo placuerit.*

Facta autem, subsignata die, ab eodem Cardinali Praefecto, Ssmo D. N. Pio Papae XII relatione, Sanctitas Sua, Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, Commissionem Introductionis Causae Servae Dei Catharinae Tekakwitha propria manu signare dignata est.

Datum Romae, die 19 Maii 1939.

C. Card. Salotti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I

PROCURATORUM ET ADVOCATORUM PROVENTUS PRO CAUSIS ACTIS CORAM TRIBUNALI SACRAE ROMANAE ROTAE [1]

		MINIMUM	MAXIMUM
1. Pro praevio studio causae et pro examine actorum	Lib. it.	200	1.000
2. Pro introductione instantiae	» »	100	200
3. Pro instructione	» »	100	1.500
4. Pro quaestionibus incidentibus simul sumptis	» »	100	800
5. Pro defensione, una cum summarii compositione, responsionibus, discussione orali	» »	500	3.500

NOTANDA

I. – Congressus, accessus ad Tribunal, epistolae: ad quod spectent caput, referantur.

II. – Pro translatione Procuratoris seu Advocati ad locum extra Urbem, modo translatio fuerit petita aut approbata a cliente ac D. Ponens consenserit: Lib. it. 100, titulo indemnitatis, pro unoquoque die; praeter expensas concordandas inter clientem et Procuratorem seu Advocatum, cum approbatione D. Ponentis.

III. – D. Ponens facultatem habet, si graves alicuius causae circumstantiae id suadeant, summas supra inscriptas minores minuendi, maiores augendi. Nullum autem augmentum faciendum est pro summa a Procuratore seu ab Advocato solvenda ad sustentandam arcam, vulgo *Cassa sovvenzione per il patrocinio gratuito;* quam summam nefas est a cliente repetere.

[1] Pro causis actis ab iisdem coram aliis Tribunalibus, horum serventur regulae, ad normam can. 1909, § 1, statutae.

REGULAE SERVANDAE

IN LIQUANDIS PROCURATORUM ET ADVOCATORUM PROVENTIBUS PRO CAUSIS CORAM SACRA ROMANA ROTA ACTIS.

Art. I

1. Cliens Procuratori seu Advocato, quem legitime constituerit, tradat titulo depositi summam prout infra determinabitur, ad occurrendum taxis Tribunalis, expensis iudicialibus, retributioni pro Procuratoris seu Advocati opera praestanda. – Cliens, si maluerit, poterit ipse deponere in arca S. Tribunalis summam debitam pro taxis et expensis iudicialibus.

2. Summa, quam cliens tradet Procuratori seu Advocato, ne excedat Lib. it. 6.000, quarum dimidia pars tradatur cum introducitur instantia; dimidia altera antequam *Summarium actorum* typis edatur.

3. Decurrente processu, si deposita summa haud sufficiens videatur, Procurator seu Advocatus petat a cliente aliam pecuniae congruentem summam, a D. Ponente approbandam.

4. De summa titulo depositi concredita Procurator seu Advocatus clienti respondere tenetur usque ad liquationem definitivam a D. Ponente probandam. Pecunia autem deposita fructus clienti non producit.

Art. II

1. Procurator seu Advocatus cum mandatum seu commissionem exhibet Tribunali, aut cliens ipse, constituat apud eiusdem arcam nummariam depositum Lib. it. 200, quod augeri iubeat D. Ponens, si ante contestationem principalis controversiae quaestiones praeiudiciales resolvendae sint.

2. Summa, quae in decreto concordationis dubiorum statuitur deponenda in arca nummaria Tribunalis, regulariter ne sit minor Lib. it. 2.000; quarum dimidia pars statim tradatur aut a cliente ipso, aut per Procuratorem seu per Advocatum ex pecunia apud ipsum deposita a cliente. Altera dimidia pars tradatur antequam D. Ponens licentiam concesserit imprimendi *Restrictum iuris et facti.*

3. Decurrente processu, si pecunia deposita in arca Tribunalis haud sufficiens videatur, iubeat D. Ponens congruentem summam aut a cliente aut a Procuratore seu ab Advocato deponi.

4. Si pecunia, in arca nummaria Tribunalis deponenda, non fuerit statutis terminis tradita, ipso facto causa ad ulteriora ne progrediatur, et cliens moneatur a Cancellaria Tribunalis, cui haud fas est recipere instantias documentave exhibita ad causam prosequendam.

Art. III

Si cliens commissiones distinctas det duobus vel pluribus Advocatis, summa retributionum ne augeatur pro duobus Advocatis ultra dimidiam partem ; pro pluribus Advocatis ultra duplum.

Art. IV

1. Intra dies 15 post definitionem causae, D. Ponenti exhibeantur a Cancellario notula expensarum Tribunalis, atque a Procuratore seu ab Advocato notula expensarum ac proventuum cum documentis relativis. Termino inutiliter elapso, Procurator seu Advocatus mulctae obnoxius erit.

2. D. Ponens, opportunis notitiis assumptis, edat decretum quo taxet sententiam, approbet expensas, moderetur proventus intra limites summarum superiori tabulae inscriptarum, quas si minuendas aut augendas existimet, motiva adducat.

3. Cancellarius Procuratori seu Advocato cum sententia definitiva notificet decretum D. Ponentis.

4. Contra decretum D. Ponentis fieri potest recursus ad Turnum qui sententiam tulit. A decreto Turni non datur appellatio.

5. Procurator seu Advocatus solvat taxas Tribunalis et expensas Cancellariae ante decimam diem a notificatione, etiamsi appellare intendat a sententia, salva facultate soluta repetendi in ulteriore instantia.

6. Quod si locus sit quaestioni incidentali circa condemnationem victi in expensas aut circa compensationem expensarum, serventur art. 164 ss. *Normarum S. R. Rotae Tribunalis.*

7. Procurator seu Advocatus cum rationem clienti reddit de pecunia titulo depositi sibi concredita, tenetur mittere exemplar authenticum decreti D. Ponentis aut Turni, ut cliens sciat quid sibi aut solvendum aut recipiendum supersit.

NB. – Gratuitum patrocinium aut deminutio expensarum iudicialium coram Tribunali S. R. Rotae conceditur si postulans aut in totum aut ex parte impar sit iudicialibus expensis sustinendis et causam nec futilem nec temerariam agat (can. 1914-1916; art. 176 ss. *Normarum S. R. R.*). Obtenta concessione gratuiti patrocinii aut deminutionis expensarum, pars Advocatum eligere nequit, sed eum designat Excmus Decanus S. R. Rotae. Advocato ita deputato pars nihil solvere debet, nec illi fas est quidquam a parte petere. Iuxta autem regulam apud S. R. R. vigentem, Excmus Decanus advocatis qui gratuitum patrocinium praestant summam quamdam pro singulis causis erogat.

RR. DD. Officiales Tribunalium inferiorum tenentur curare ut partibus appellantibus ad S. R. Rotam, et pro adiunctis, partibus appellatis, personaliter notificentur in lingua vernacula Tabula et Regulae de quibus supra.

Iussu R. D. Officialis, ad calcem libelli appellatorii transmittendi ad S. R. Rotam (can. 1884, § 1), a Cancellario Tribunalis referatur quibusnam, qua die, quomodo notificatio peracta fuerit.

Pro notificatione peragenda, exstant penes Cancellariam Tribunalis S. R. Rotae formulae variis linguis exaratae (Anglica, Gallica, Germanica, Hispanica, Italica, Polonica).

Tot formularum exemplaria mittentur ad Curias, quot Ordinarii locorum vel Officiales, designata lingua, requisiverint a Cancellario S. R. Rotae.

Si causa tractanda sit coram S. R. Rota etiam in prima instantia, aut si notificatio de qua supra peracta non fuerit, D. Ponens curet ut quam citius fiat.

EX AUDIENTIA SANCTISSIMI

Die 26 Maii 1939

Ssmus, audita infrascripti relatione, honoraria ut supra statuta partium in causa patronis liquanda et adnexas regulas approbavit, confirmavitque et ad triennium servanda decrevit.

IULIUS GRAZIOLI, *Decanus.*

II

Citatio edictalis

DE LULUA ET KATANGA

NULLITATIS MATRIMONII (IPOTA – MUSHIRI)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Bonifacii Mushiri, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 22 Decembris 1939, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad

diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione :

An constet de matrimonii nullitate in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Dñi Bonifacii Mushiri, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Ioannes Teodori, *Ponens*.

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 20 Octobris 1939.

Aegidius Del Corpo, *Notarius*.

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Boniface Mushiri, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, 94) le 22 décembre 1939, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessus rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Boniface Mushiri devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Venerdì, 10 novembre 1939, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Dottor ABEL NICOLAS LÉGER, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica di Haiti, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le domande di ammissione degli Ecclesiastici allo Studio della Sacra Congregazione del Concilio, per la pratica giuridica, amministrativa e catechistica, si riceveranno nella Segreteria della stessa Sacra Congregazione fino al 30 novembre prossimo.

Roma, 31 ottobre 1939.

G. Bruno, *Segretario.*

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 31 ottobre 1939, presso l'Emo Signor Cardinale Carlo Salotti, Prefetto della S. Congregazione dei Riti e Ponente della Causa di beatificazione della Ven. Serva di Dio Giovanna Delanoue, fondatrice della Congregazione di S. Anna della Provvidenza, si è adunata, nel Palazzo Apostolico di S. Calisto, la S. Congregazione dei Riti *antepreparatoria* con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, per discutere su tre miracoli che si asseriscono operati ad intercessione della suddetta Venerabile Serva di Dio, e che vengono proposti per la sua beatificazione.

Martedì 7 novembre 1939, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *preparatoria,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali e Consultori Teologi han discusso su due miracoli che si asseriscono operati ad intercessione della Ven. Maria Guglielma Emilia de Rodat, fondatrice della Congregazione delle Suore della S. Famiglia, e che vengono proposti per la sua beatificazione.

DATARIA APOSTOLICA

Con Bolle della Dataria Apostolica in data 11 ottobre 1939, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare Arciprete della Patriarcale Basilica Liberiana di S. Maria Maggiore l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il S. Padre Pio XI, di v. m., si degnò nominare:

6 settembre 1938. S. E. Revma Monsig. Adolfo Szelążek, Vescovo di Luceoria, *Assistente al Soglio Pontificio.*

1 aprile » Monsig. Mariano Tokarzewski, della medesima diocesi. *Protonotario Apostolico « ad instar participantium ».*

6 settembre » Monsig. Antonio Jagłowski, della medesima diocesi, *Prelato Domestico di Sua Santità.*

Con Brevi Apostolici, il S. Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

30 marzo 1939. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Ermenegildo Pellegrinetti. *Protettore delle Suore delle Scuole (Školske Sestre) del Terzo Ordine di S. Francesco* (Maribor).

19 luglio » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore della Congregazione delle Suore di Carità dell'Immacolata Concezione della Beata Vergine Maria, di New Brunswick (diocesi di S. Giovanni nel Canadà).*

31 » » L'Illmo e Revmo Monsig. Arturo Mazzoni, *Protonotario Apostolico* de numero participantium.

17 agosto » L'Illmo e Revmo Monsig. Giuseppe Graneris, *Prelato Votante del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.*

21 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Maglione, *Protettore della Congregazione delle Suore di S. Giuseppe di Tarantasia.*

24 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore dell'Istituto delle Suore di S. Giuseppe (Susa).*

13 settembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore dell'Istituto delle Figlie della Presentazione di Maria Santissima (Como).*

21 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Maglione, *Protettore dell'Istituto della Consolata per le Missioni Estere (Torino).*

9 ottobre 1939. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, *Protettore dell'Istituto delle Ancelle Adoratrici del Ssmo Sacramento e della Carità di Madrid.*

11 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore della Congregazione delle Povere Suore Scolastiche di Nostra Signora* (Colocza).

19 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Tisserant, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Misericordia, di Séez.*

20 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Francesco Marmaggi, *Protettore dell'Istituto delle Carmelitane del Divin Cuore di Gesù, di Sittard* (Olanda).

24 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Francesco Marmaggi, *Protettore dell'Istituto delle Orsoline del Sacro Cuore di Gesù Agonizzante* (Roma).

26 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Francesco Marmaggi, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Provvidenza e dell'Immacolata Concezione, di Champion* (Namur).

4 novembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, *Protettore dell'Ordine dei Frati Minori.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

16 settembre 1939. S. E. Revma Monsig. Angelo Cambiaso, Vescovo di Albenga.

28 » » S. E. Revma Monsig. Giuseppe Miralles y Sbert, Arcivescovo tit. di Beroe, Vescovo di Majorca.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

7 luglio 1939. Monsig. Eliseo Pérez Sànchez, dell'archidiocesi di Santo Domingo.

» » » Monsig. Mariano Vassallo, della diocesi di S. Giovanni di Portorico.

20 » » Monsig. Angelo Rodriguez Zia, dell'archidiocesi di Santa Fé (Argentina).

23 » » Monsig. Leone Régent, della diocesi di Lilla.

» » » Monsig. Giuseppe Ippolito Convert, della diocesi di Belley.

12 agosto » Monsig. Gregorio Aguilar, della diocesi di Tehuantepec.

24 » » Monsig. Angelo Di Tommaso, della diocesi di Amelia.

19 settembre » Monsig. Michele Curran, dell'archidiocesi di Dublino.

14 ottobre » Monsig. Paolo Volpe, della diocesi di Ascoli Satriano.

31 » » Monsig. Giacomo Roverio, della diocesi di Ventimiglia.

31 ottobre 1939. Monsig. Giuseppe Binazzi, dell'archidiocesi di Firenze.
1 novembre » Monsig. Giuseppe P. O'Toole, della diocesi di Boise.
4 » » Monsig. Carlo Duchemin, della diocesi di Southwark.

Prelati Domestici di Sua Santità:

14 marzo 1939. Monsig. Giovanni Battista Castañeda, della diocesi di Pasto.
2 luglio » Monsig. Edoardo J. Maher, dell'archidiocesi di S. Francisco.
» » » Monsig. Patrizio G. Moriarty, della medesima archidiocesi.
3 » » Monsig. Teodoro Douvier, della diocesi di Strasburgo.
» » » Monsig. Alfredo Boehm, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Emilio Amann, della medesima diocesi.
20 » » Monsig. Samuele Santa Cruz, dell'archidiocesi di Santa Fé (Argentina).
» » » Monsig. Antonio Biagioni, della medesima archidiocesi.
23 » » Monsig. Antonio Alves Martins, della prelatura di Mozambico.
» » » Monsig. Giovanni Francesco Dos Santos, della diocesi di Oporto.
24 » » Monsig. Patrizio O' C. Culleton, della diocesi di Peoria.
12 agosto » Monsig. Salvatore Atonna, della diocesi di Sarno.
15 » » Monsig. Patrizio Boylan, dell'archidiocesi di Dublino.
» » » Monsig. Hanna Ezzo, del Patriarcato Siro d'Antiochia.
17 » » Monsig. Luigi Dughera, della diocesi di Vigevano.
18 » » Monsig. Felice Chemi, della diocesi di Gubbio.
22 » » Monsig. Giovanni Moraghi, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Monsig. Enrico Nava, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Gualtiero Giuseppe Tobin, della diocesi di Mobile.
» » » Monsig. Tommaso Michele Cullen, della medesima diocesi.
24 » » Monsig. Fidenzio Mellini, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Monsig. Ernesto Pasini, della diocesi di Brescia.
» » » Monsig. Pietro M. Oviedo, della diocesi di Catamarca.
29 » » Monsig. Carlo Sassi, della diocesi di Alessandria.
30 » » Monsig. Ugo Aiuti, dell'archidiocesi di Urbino.
» » » Mons. Vincenzo Valentini, della medesima archidiocesi.
2 settembre » Monsig. Domenico Brizi, della diocesi di Tuscania.
» » » Monsig. Giuseppe Moylan, della diocesi di Savannah-Atlanta.
» » » Monsig. T. Giacomo McNamara, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Amaro Rodriguez Sanroman, della diocesi di Camaguey.
13 » » Monsig. Cesare Giannini, della diocesi di Lodi.

15 settembre 1939. Monsig. Emmanuele Pereira Villar, dell'archidiocesi di Braga.
21 » » Monsig. Angelo Subrizi (Roma).
28 » » Monsig. Mario Bondini, della diocesi di Forlì.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il S. Padre Pio XI, di v. m., si degnò di conferire:

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

2 marzo 1938. Al sig. Francesco Vargas, dell'archidiocesi di Bogotà.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

11 luglio 1938. Al sig. Giovanni Rudowski, della diocesi di Płock.
25 ottobre » Al sig. prof. Enrico Scassi, dell'archidiocesi di Atene.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

10 luglio 1937. Al sig. Raffaele Salazar, dell'archidiocesi di Bogotà.
» » » Al sig. Enrico Tobar, della medesima archidiocesi.
11 » 1938. Al sig. Stanislao Zgliczynski, della diocesi di Płock.

Con Brevi Apostolici, il S. Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

15 agosto 1939. A Sua Altezza Reale il Principe Don Edoardo Duca di Braganza (Portogallo).
7 novembre » A Sua Eccellenza il Signor Conte Bonifacio Pignatti Morano di Custoza, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario d'Italia presso la S. Sede.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

24 luglio 1939. Al sig. David van Dam (Olanda).
14 agosto » Al sig. Kamel bey Hamie (Beyrouth).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

14 agosto 1939. A S. E. il sig. Conte comm. Gaetano Enrico das Alcaçovas de Lancastre (Portogallo).
» » » A S. E. il sig. Gabriele Puaux, Ambasciatore di Francia, Alto Commissario in Siria (Beyrouth).
» » » A S. E. il sig. Emilio Hedde, Presidente della Repubblica Libanese.
5 settembre » A S. E. il sig. Pham-Guynh, Ministro di Gabinetto di S. M. l'Imperatrice e Ministro dell'Educazione Nazionale (Annam).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

13 aprile 1939. Al sig. Marchese Alessandro Pallavicino, della diocesi di Djakovo.

16 agosto » Al sig. M° Guglielmo Mengelberg, della diocesi di Haarlem.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

20 luglio 1939. Al sig. Giovanni B. Depetris, dell'archidiocesi di Santa Fé (Argentina).

» » » Al sig. Emmanuele del Sastre, della medesima archidiocesi.

24 » » Al sig. Giuseppe F. Bartley, della diocesi di Peoria.

» » » Al sig. Gualtiero Emanuele Turnbull, del vicariato apostolico di San Pedro Sula.

12 agosto » Al sig. Luigi Angelucci (Roma).

14 » » Al sig. Alfredo Naccache (Beyrouth).

15 » » Al sig. prof. Carlo Galassi Paluzzi (Roma).

24 » » Al sig. Alfredo Bonsignore, della diocesi di Terracina.

29 » » Al sig. Vittorio Zambra, dell'archidiocesi di Milano.

6 settembre » Al sig M. Nguyen-tien-lang (Annam).

12 » » Al sig. Arvid Paasonen, del vicariato apostolico di Finlandia.

» » » Al sig. Carlo Adolfo Raffaele Hakkarainen (Finlandia).

20 » » Al sig. dott. Francesco Antonio De Andreis, della diocesi di Ferentino.

27 » » Al sig. Turenne Carrié (Haiti).

4 ottobre » Al sig. Francesco van Cauwelaert, dell'archidiocesi di Malines.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

13 luglio 1939. Al sig. Alberto Austin Gardiner, della diocesi di S. Giovanni di Quebec.

21 » » Al sig. Gastone Denecker, della diocesi di Lilla.

» » » Al sig. Edoardo Mas-Descamps, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Maurizio Duhamel, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Pietro Thiriez-Wallaert, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Pietro Gomane, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Achille Glorieux-Toulemonde, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Emilio Lesaffre-Degroote, della medesima diocesi.

5 agosto » Al sig. Giulio Tellier, della diocesi di Namur.

» » » Al sig. Giuseppe Somers, dell'archidiocesi di Malines.

12 agosto 1939. Al sig. Giovanni Guglielmo Snackers, della diocesi di Bois-le-Duc.
14 » » Al sig. Edmondo Deligny (Beyrouth).
» » » Al sig. Antonio Gebeily (Beyrouth).
» » » Al sig. Giorgio Sacy (Beyrouth).
15 » » Al sig. dott. Ottorino Morra (Roma).
» » » Al sig. Vittore Huet, della diocesi di Saint-Brieuc.
» » » Al sig. Enrico Hostein, dell'archidiocesi di Bordeaux.
17 » » Al sig. Bartolomeo Gei, della diocesi di Vittorio Veneto.
» » » Al sig. Abilio Garcia de Carvalho, dell'archidiocesi di Braga.
21 » » Al sig. Giovanni Carroll, della diocesi di Mobile.
» » » Al sig. Giuseppe Merciai, della diocesi di Massa e Populonia.
2 settembre » Al sig. Fernando Martinez Lamo, della diocesi di Camaguey.
19 » » Al sig. Ippolito Grospiron, della diocesi di Beauvais.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

14 agosto 1939. Al sig. Contrammiraglio Maria Felice Lorenzo Maurizio de Carpentier (Beyrouth).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

25 settembre 1939. Al sig. Shaik Sir Hamad bin Isa (Arabia).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

9 settembre 1939. Al sig. cav. Vincenzo Leone, dell'archidiocesi di Monreale.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

13 giugno 1939. Al sig. dott. Giuseppe Leclef, dell'archidiocesi di Malines.
22 luglio » Al sig. cav. Sante Testa, della diocesi di Foligno.
» » » Al sig. prof. M° Federico Caudana, della diocesi di Cremona.
13 agosto » Al sig. dott. Giovanni Mussa, dell'archidiocesi di Torino.
14 » » Al sig. Omar bey Daouk (Beyrouth).
21 » » Al sig. Pasquale Mario Zanaboni, della diocesi di Como.
» » » Al sig. Leandro Francese, dell'archidiocesi di Torino.
24 » » Al sig. ing. arch. Giovanni Jacobucci, della diocesi di Ferentino.
26 » » Al sig. Giovanni Motta (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

17 giugno 1939. Al sig. Giuseppe Doglioli, della diocesi di Alessandria.
» » » Al sig. Pietro Beltrami, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Luigi Stanchi, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Eugenio Mariscotti, della medesima diocesi.
8 luglio » Al sig. Arnoldo Golden, della diocesi di S. Giovanni di Portorico.
10 » » Al sig. Egidio Germani, del Vicariato Apostolico di Mogadiscio.
15 » » Al sig. Pietro Lavra (Roma).
17 » » Al sig. Achille Trippanera (Roma).
18 » » Al sig. Gennaro Mastromarino, della diocesi di Bitonto.
» » » Al sig. prof. Antonio Amendolaggine, della medesima diocesi.
» » » Al sig. rag. Giulio Ronga (Roma).
20 » » Al sig. Pietro Rivero y Machado (Cuba).
» » » Al sig. Francesco Notaro, dell'archidiocesi di Brindisi.
» » » Al sig. Angelo Sella, dell'archidiocesi di Milano.
23 » » Al sig. Giuseppe Pistoia, della diocesi di Vigevano.
4 agosto » Al sig. Pietro Duglio, della diocesi di Novara.
14 » » Al sig. Farid Trad (Beyrouth).
» » » Al sig. Gabriele Charr (Beyrouth).
24 » » Al sig. Angelo Capponi, della diocesi di Terracina.
» » » Al sig. Luigi Mascetti, della medesima diocesi.
29 » » Al sig. Crescentino Sbragia, dell'archidiocesi di Urbino.
» » » Al sig. Giuseppe Antonelli, della medesima archidiocesi.
13 settembre » Al sig. Giuseppe Rognoni, della diocesi di Pavia.
30 » » Al sig. Giacomo Navone, dell'archidiocesi di Milano.

NECROLOGIO

7 ottobre 1939. Monsig. Giuseppe Giovanni B. Hallé, Vescovo tit. di Perre.
16 » » Monsig. Odilone Fages, Vescovo tit. di Mulia.
25 » » Monsig. Frediano Giannini, Arcivescovo tit. di Serre.
» » » Monsig. Francesco Mostyn, Arcivescovo di Cardiff.
28 » » Monsig. Luigi Francesco Pierini, Arcivescovo di Sucre.
1 novembre » Monsig. Renato Mignen, Arcivescovo di Rennes.
5 » » Monsig. Elia Durand, Vescovo di Montauban.

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorum Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. ***Quinta editio post typicam.*** Volumen nigro tantum crassoque charactere impressum, cum rubricis cursivis, quas vocant, litterarum formis (cm. 17×26). MCMXXXIX.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
— Solutum	36 —	39 —	46 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo contectum, sectione foliorum rubra, cruce aurea aliisque ornamentis signum	53 —	56 —	63 —
— (B) Volumen partim corio, partim linteo contectum, sectione foliorum aurea, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	56 —	59 —	66 —
— (C) Volumen corio totum contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	90 —	95 —	102 —

BIBLIORUM SACRORUM

iuxta vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt – Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.

(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —

CODICIS IURIS CANONICI FONTES

cura et studio Emi Iustiniani Card. Serédi editi. Volumen VIII. *Curia Romana* n. 5823-6464. In-8°, pp. XX-620 . . . . . 65 — 68 — 72 —

SYLLOGE

praecipuorum documentorum recentium Summorum Pontificum et S. Congr. de Propaganda Fide necnon aliarum Ss. Congregationum Romanarum ad usum missionariorum.

Typis Polyglottis Vaticanis 1939 – In-8° pagg. XII-789; legato in tela 45 — 45 — 53 —

BARTOCCETTI Mons. VITTORIO. **Le regole canoniche di diritto,** in relazione al Codice Piano Benedettino, 1939. In-16°, pag. 235 . . . . . 12 — 12,75 14 —

BARTOCCETTI Sac. VICTORIUS. **« Ne cui sua culpa prosit ... »** De ratione procedendi in causis matrimonialibus coniugum culpabilium, 1938. In-8°, pagg. 36 . . . . . 3 — 3,50 4 —

TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO

PETRI Card. GASPARRI. Editio nova ad mentem Codicis I. C. – Vol I, pp. 472 – Vol. II, *cum allegatis.* In *brochure,* pp. 620 . . . . . 50 — 53 — 60 —

Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo . 70 — 73 — 80 —

AUTHORSHIP OF THE EPISTLE TO THE HEBREWS:

Critical problem and use of the Old Testament, by WILLIAM LEONARD, D. D., Professor of Sacred Scripture St. Patrick's Seminary, Sydney. — In-8° pagg. XVI-425 . . . . . 40 — 42 — 48 —

FASOLI GINA e SELLA PIETRO. **Statuti di Bologna dell'anno 1288.** 1939, pagine 303 (Studi e Testi N. 85). . . . . 70 — 71,50 76 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"

(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/, postale N. 1-16722)

CODICIS IURIS CANONICI FONTES

CURA ET STUDIO

EMI IUSTINIANI CARD. SERÉDI

EDITI

VOLUMEN IX

TABELLAE

Fontes Codicis Iuris Canonici, cura et studio Emi Card. I. Serédi editi, HOC NOVO ET ULTIMO VOLUMINE absolvuntur, ut facillime sub omnium oculis ratio effulgeat et fontium et auctorum, necnon locorum et personarum, tabellis perspicuo ordine dispositis.

Pag. XXVIII-311 — In-8°

Romae L. 40 — In Italia L. 42 — Apud Exteros L. 45 —

S. ROMANAE ROTAE DECISIONES

seu sententiae cura eiusdem S. Tribunalis editae, in-8°

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Vol. XIV, pp. VIII-388, anno 1922	50 —	53 —	58 —
Vol. XV, pp. IV-348, anno 1923	40 —	43 —	48 —
Vol. XVI, pp. VIII-452, anno 1924	40 —	43 —	48 —
Vol. XVII, pp. VIII-462, anno 1925	40 —	43 —	48 —
Vol. XVIII, pp. VIII-460, anno 1926	40 —	43 —	48 —
Vol. XIX, pp. VIII-560, anno 1927	40 —	43 —	48 —
Vol. XX, pp. VIII-540, anno 1928	40 —	43 —	48 —
Vol. XXI, pp. VIII-586, anno 1929	50 —	53 —	58 —
Vol. XXII, pp. VIII-730, anno 1930	50 —	53 —	60 —
Vol. XXIII, pp. VIII-572, anno 1931	50 —	53 —	60 —

LIBRI IUDICUM CAPITULA SELECTA iuxta latinam vulgatam versionem ad codicum fidem adiectis in usum scholarum prolegomenis et adnotationibus recensuerunt monachi abbatiae pontificiae sancti Hieronymi in urbe Ordinis Sancti Benedicti . . 4 — 4,50 5 —

Venunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"

(Libreria Vaticana – Città del Vaticano — c/c. postale N. 1-16722)